

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Πρώτος λόγος αναιρέσεως: Το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι η προσφεύγουσα στερείται εννόμου συμφέροντος διότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός περιέχει τη διευκρίνιση ότι η «Gouda» είναι γενική ονομασία. Η επίμαχη διατύπωση στον κανονισμό για την καταχώριση είναι, επομένως, μόνον ταυτολογική. Αντιθέτως προς την άποψη του Γενικού Δικαστηρίου, η ακύρωση του κανονισμού για την καταχώριση θα δημιουργούσε, ως εκ τούτου, υπέρ των μελών ένα πλεονέκτημα που θεμελιώνει έννομο συμφέρον. Για τον λόγο αυτό, η προσφυγή είναι παραδεκτή. Για τον ίδιο δε λόγο, η προσφυγή είναι και βάσιμη. Τούτο, διότι η διευκρίνιση εγκρίθηκε από τους ολλανδούς αιτούντες. Συνεπώς, η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλμα καθότι, δεν προέβη, εντούτοις, στην εν λόγω διευκρίνιση.

Δεύτερος λόγος αναιρέσεως: Η αναιρεσείουσα προέβαλε ότι, στο παρελθόν, τα μέλη της παρέδωσαν στην Ολλανδία γάλα, από το οποίο μπορούσε να παρασκευαστεί εκεί και προφανώς παρασκευάστηκε τυρί Gouda ή Edam. Το Γενικό Δικαστήριο ουδόλως συνήγαγε εξ αυτού ότι υφίσταται έννομο συμφέρον. Λαμβανομένων υπόψη των πραγματικών περιστατικών, το επιχείρημα αυτό δεν είναι ορθό. Το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε, επομένως, τα στοιχεία της δικογραφίας, καθότι το επιχείρημά του δεν ευσταθεί. Επιπλέον, κατά την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε την ένστασή της και δεν άσκησε την προσφυγή της για «γαλακτοπαραγωγούς». Τούτο πρόκειται επίσης περί παραμορφώσεως των στοιχείων της δικογραφίας, καθότι η ένταση υποβλήθηκε για τα μέλη της προσφεύγουσας, καθόσον αυτά μεταποιούν γάλα (το πωλούμενο στην Ολλανδία γάλα είναι μεταποιημένο γάλα) και εμπορεύονται γάλα ή τυρί.

Τρίτος λόγος αναιρέσεως: Το Γενικό Δικαστήριο φρονεί ότι η απόρριψη της ενστάσεως δεν θεμελιώνει ίδιο έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας. Τούτο δε, διότι, από νομικής απόψεως, η ένσταση δεν υποβλήθηκε από την προσφεύγουσα, αλλά από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας. Το παραπάνω δεν αντιστοιχεί στο δίκαιο που ισχύει βάσει του βασικού κανονισμού 510/2006 ⁽²⁾, και, αντιθέτως προς την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, το ζήτημα αυτό δεν έχει ακόμα κριθεί για τον βασικό κανονισμό από αυτό το ίδιο. Μεταξύ του βασικού κανονισμού 510/2006 και του κανονισμού που αυτός αντικατέστησε, ήτοι του κανονισμού (ΕΟΚ) 2081/92 ⁽³⁾, υφίστανται διαφορές, τις οποίες δεν αξιολόγησε το Γενικό Δικαστήριο και οι οποίες συνεπάγονται ότι, σε κάθε περίπτωση, υπό το καθεστώς του βασικού κανονισμού, ενιστάμενοι όπως η προσφεύγουσα δικαιούνται να προβάλλουν τις ενστάσεις τους.

Τέταρτος λόγος αναιρέσεως: Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η μπλε σφραγίδα (ΠΓΕ) της ΕΕ δημιουργεί υπέρ των ολλανδών παραγωγών ανταγωνιστικό πλεονέκτημα έναντι των μελών της προσφεύγουσας. Τούτο δεν ευσταθεί. Το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα υφίσταται και θεμελιώνει έννομο συμφέρον των μελών της προσφεύγουσας να επιδιώξουν την ακύρωση του κανονισμού για την καταχώριση.

⁽¹⁾ ΕΕ L 317, σ. 22.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 510/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ L 93, σ. 12).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2081/1992 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων (ΕΕ L 208, σ. 1).

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Οκτωβρίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ρουμανίας, παρεμβαίνοντες: Δημοκρατία της Εσθονίας, Βασίλειο των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-405/13) ⁽¹⁾

(2015/C 016/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 260 της 7.9.2013.